

[Hans Thyge Jacobsen.]

at det samlede Resultat er en Formindskelse af 8 Mill. Kr. i Sammenligning med den nugældende Ordning.

Det ved det ærede Medlem meget godt, og gennem dette forekommer det mig, at det Krav, jeg oprindeligt rejste om Udgiftsreduktionen i det oprindelige Forslag, er imødekommet. I Stedet for, at det oprindelige Forslag vilde have betydet en Udgiftsforøgelse for det offentlige paa henimod en Snes Mill. Kr., sker der nu en Udgiftsformindskelse paa henimod 8 Mill. Kr., en naturlig Konsekvens ogsaa af, at Tiden desværre økonomisk har været præget stærkt af Nedgangslinien lige siden 1930 og af en stærkt svigtende Bæreevne.“

Saaledes udtalte det ærede Medlem Hr. Krag sig udførligt og umisforstaaeligt ved dette Lovkompleks's Vedtagelse paa den danske Rigsdag. Herefter skulde altsaa det offentlige Udgifter blive 82 Mill. Kr. for Staten og 76 Mill. Kr. for Kommunerne, tilsammen 149 Mill. Kr. Hertil skal saa lægges den Stigning af det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen, som alle Partier var blevet enige om. Man vil af Folketingstidenden 1930—31, Tillæg A. Sp. 3000, kunne konstatere, at det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen efter Lovens Vedtagelse skulde blive 9 Mill. Kr. Summa summarum, det offentlige samlede Udgifter paa den sociale Lovgivnings Omraade skulde efter Socialreformens Vedtagelse og efter de foreliggende Dokumenter og efter de foreliggende Udtalelser, ikke alene af ansvarlige Ministre, men af Ordførerne for de Partier, og navnlig da for Partiet Venstre, som vedtog denne Lov, blive i alt 158 Mill. Kr. om Aaret. (Afbrydelse af *Socialministeren*). Nu begynder den højtærede Socialminister at afbryde, det er ikke saa rart, naar man er inde i en stor Talberegning, som jeg for Øjeblikket er det. Jeg anmoder den højtærede Socialminister om at tage Ordet senere.

Over for dette angivne Resultat staar nu følgende Kendsgerninger. Hvis man ser paa Finansloven for de her i Betragtning kommende Aar, saa finder man følgende: For 1930—31 er der paa Finansloven budgetteret 76 Mill. Kr., for det følgende Aar 75 Mill. Kr., for det følgende Aar, det sidste Aar før Socialreformens Gennemførelse, 74 Mill. Kr. Saa gennemføres Socialreformen, og derefter budgetteres der paa Finansloven for 1933—34 109 Mill. Kr., for 1934—35 131,6 Mill. Kr. og for 1935—36 131,8 Mill. Kr. Jeg bringer i Erindring, at det Tal,

som blev opgivet af de førnævnte Autoriteter, var 82 Mill. Kr.

Hvad angaar Kommunernes Udgifter, kan man i det Hæfte, som den højtærede Socialminister har tilstillet i hvert Tilfælde Folketingets Medlemmer, og som hedder „Refusionsordningens Tal for hver enkelt Kommune, Redegørelse fra Socialministeren“ — det drejer sig om Kommunernes Udgifter i det første Halvaar — læse paa Side 2, Stk. 3: Det samlede Beløb, som Kommunerne selv skal bære, udgør for dette Halvaar 49,6 Mill. Kr. Dette Tal er Resultatet alene af Kommunernes Udgifter efter Forsorsloven og Folkeforsikringsloven. Hertil kommer yderligere Kommunernes Andel i det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen. Efter det samme Hæftes Opgørelse udgør dette for hele Finansaaret 1933—34 10,055 Mill. Kr. Man faar herefter følgende Billede: Socialreformens Fædre og de Dokumenter, de fremlagde for den danske Rigsdag, ansatte den sociale Lovgivnings Totalbeløb for Statens Vedkommende til 82,040 Mill. Kr., de blev for det første Helaar 131 Mill. Kr. eller 50 Mill. Kr. mere end det, som var angivet; for Kommunernes Vedkommende angav man 67,8 Mill. Kr. for et Helaar, det første Halvaar viser en Udgift paa 49,6 Mill. Kr. plus Halvdelen af det helaarlige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen, 5 Mill. Kr., i alt 54 Mill. Kr. Nu ved jeg meget vel, at man ikke uden videre kan fordoble dette og sige 108 Mill. Kr. for hele Aaret, thi det første Halvaar var et Vinterhalvaar, men hvis jeg anslaaer det første Helaars kommunale Udgifter til at blive rundt regnet 90 Mill. Kr., ved jeg, at jeg er paa den sikre Side. Der bliver 90 Mill. Kr. Udgifter, hvor der var angivet 67 Mill. Kr., eller med andre Ord: en Overskridelse paa de kommunale Budgetter med 23 Mill. Kr. Disse lagt til den 50 Mill. Kr.s Overskridelse for Statens Vedkommende giver, at Socialreformens økonomiske Resultat, der i Dokumenter og ansvarlige Ministres og Politikeres Udtalelse blev angivet til at skulle være en Besparelse for det offentlige paa 8 Mill. Kr., er blevet en Udgiftsforøgelse for det offentlige paa 73 Mill. Kr.

Om Aarsagerne hersker der vidt forskellige Meninger, og det vilde være for tidligt at træffe nogen Afgørelse, men jeg vil dog i Parentes gøre opmærksom paa, at naar den højtærede Minister vil forklare dette fuldkommen uventede og fuldkommen urimelige Forhold, siger han altid, at ingen kunde vide, at Arbejdsløsheden vilde blive saa stor, men dette er fuldkommen